

¹Danket dem HERRN; denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.² So sollen sagen, die erlöst sind durch den HERRN, die er aus der Not erlöst hat³ und die er aus den Ländern zusammengebracht hat vom Aufgang, vom Niedergang, von Mitternacht und vom Meer.⁴ Die irregingen in der Wüste, in ungebahntem Wege, und fanden keine Stadt, da sie wohnen konnten,⁵ hungrig und durstig, und ihre Seele verschmachtete;⁶ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er errettete sie aus ihren Ängsten⁷ und führte sie einen richtigen Weg, daß sie gingen zur Stadt, da sie wohnen konnten:⁸ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,⁹ daß er sättigt die durstige Seele und füllt die hungrige Seele mit Gutem.¹⁰ Die da sitzen mußten in Finsternis und Dunkel, gefangen in Zwang und Eisen,¹¹ darum daß sie Gottes Geboten ungehorsam gewesen waren und das Gesetz des Höchsten geschändet hatten,¹² dafür ihr Herz mit Unglück geplagt werden mußte, daß sie dalagen und ihnen niemand half;¹³ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren Ängsten¹⁴ und führte sie aus der Finsternis und Dunkel und zerriß ihre Bande:¹⁵ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,¹⁶ daß er zerbricht eherne Türen und zerschlägt eiserne Riegel.¹⁷ Die Narren, so geplagt waren um ihrer Übertretung willen und um ihrer Sünden willen,¹⁸ daß ihnen ekelte vor aller Speise und sie

¹اِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ، لِأَنَّ إِلَى الْأَبَدِ رَحْمَتُهُ: ²لِيَقُلُّ مَقْدُوبُ الرَّبِّ، الَّذِينَ قَدَّاهُمْ مِنْ يَدِ الْعَذْوِ وَمِنْ الْبُلْدَانِ جَمَعَهُمْ، مِنَ الْمَشْرِقِ وَمِنْ الْمَغْرِبِ، مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ الْبَحْرِ. ³تَاهُوا فِي الْبَرِّيَّةِ، فِي قَفَرٍ بِلَا طَرِيقٍ، لَمْ يَجِدُوا مَدِينَةً سَكَنَ. ⁴جِيَاعٌ، عَطَاشٌ، أَيْضاً أَعْيَبَتْ أَنْفُسُهُمْ فِيهِمْ. ⁵فَصَرَّحُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَأَنقَذَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ، ⁶وَهَذَاهُمْ طَرِيقاً مُسْتَقِيماً لِيَذْهَبُوا إِلَى مَدِينَةٍ سَكَنَ: ⁷فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي آدَمَ، ⁸لَأَنَّهُ أَشْبَعَ نَفْساً مُشْتَهِيَةً وَمَلَأَ نَفْساً جَائِعَةً خُبْزاً. ⁹الْجَالِسُونَ فِي الظُّلُمَةِ وَظُلَالِ الْمَوْتِ، مُوثِقِينَ بِالْأُكُلِ وَالْحَدِيدِ، ¹⁰لَأَنَّهُمْ عَصَوْا كَلَامَ اللَّهِ وَأَهَانُوا مَسُورَةَ الْعَلِيِّ، قَادَلُ قُلُوبُهُمْ بَغْيٌ، عَثَرُوا، وَلَا مَعِينَ. ¹¹ثُمَّ صَرَّحُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ. ¹²أَخْرَجَهُمْ مِنَ الظُّلُمَةِ وَظُلَالِ الْمَوْتِ، وَقَطَعَ قُبُودَهُمْ: ¹³فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي آدَمَ، ¹⁴لَأَنَّهُ كَسَّرَ مَصَارِيحَ نُحَاسٍ وَقَطَعَ عَوَارِضَ حَدِيدٍ. ¹⁵وَالْجَهَّالُ مِنْ طَرِيقِ مَعْصِيَتِهِمْ وَمِنْ آثَامِهِمْ يُدَلُّونَ. ¹⁶كَرِهَتْ أَنْفُسُهُمْ كُلُّ طَعَامٍ وَافْتَرَبُوا إِلَى أَبْوَابِ الْمَوْتِ. ¹⁷فَصَرَّحُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ، ¹⁸أَرْسَلَ كَلِمَتَهُ فَسَّاهُمْ وَنَجَّاهُمْ مِنْ تَهْلُكَاتِهِمْ: ¹⁹فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي آدَمَ، ²⁰وَلْيَذْبَحُوا لَهُ ذَبَائِحَ الْحَمْدِ، وَلْيُعْدُوا أَعْمَالَهُ يَتَرْتَمُونَ. ²¹الَّتَارِلُونَ إِلَى الْبَحْرِ فِي السُّفُنِ، الْعَامِلُونَ عَمَلًا فِي الْمِيَاهِ الْكَثِيرَةِ، ²²هُمْ رَأَوْا أَعْمَالَ الرَّبِّ وَعَجَائِبَهُ فِي الْعُمُقِ. ²³أَمَرَ فَأَهَاجَ رِيحاً غَاصِقَةً فَزَفَعَتْ أَمْوَاجُهُ. ²⁴يَضَعُدُونَ إِلَى السَّمَاوَاتِ، يَهْبِطُونَ إِلَى الْأَعْمَاقِ. ²⁵ذَابَتْ أَنْفُسُهُمْ بِالسَّقَاءِ. ²⁶يَتَمَاطِلُونَ وَيَتَرْتَحُونَ مِثْلَ السَّكْرَانِ، وَكُلُّ حِكْمَتِهِمْ ابْتُلِعَتْ. ²⁷فَيَصُرُّونَ إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ، وَمِنْ شِدَائِدِهِمْ يُخَلِّصُهُمْ. ²⁸يَهْدِي الْعَاصِفَةُ فَتَسْكُنُ، وَتَسْكُنُ أَمْوَاجُهَا. ²⁹فَيَفْرَحُونَ لِأَنَّهُمْ هَدَّاهَا، فَتَهْدِيهِمْ إِلَى الْمَرْقَا الَّذِي يُرِيدُونَهُ: ³⁰فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي آدَمَ، ³¹وَلْيَرْفَعُوهُ فِي مَجْمَعِ الشَّعْبِ وَلْيُسَبِّحُوهُ فِي مَجْلِسِ الْمَسَاحِ. ³²يَجْعَلُ الْأَنْهَارَ قِفَاراً وَمَجَارِيَ الْمِيَاهِ مَعْطَشَةً، ³³وَالْأَرْضَ الْمُتَوَرَّةَ سَبْحَةً مِنْ شَرِّ السَّاكِنِينَ فِيهَا. ³⁴يَجْعَلُ الْقَفَرِ عَذِيرَ مِيَاهٍ وَأَرْضاً يَبْسَأُ يَتَابِعُ مِيَاهِ. ³⁵وَيُسْكِنُ هُنَاكَ الْجِيَاعَ فَيَهْبِطُونَ مَدِينَةً سَكَنَ. ³⁶وَيَرْزَعُونَ حُفُولاً وَيَغْرِسُونَ

todkrank wurden;¹⁹ die riefen zum HERRN in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren Ängsten,²⁰ er sandte sein Wort und machte sie gesund und errettete sie, daß sie nicht starben:²¹ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,²² und Dank opfern und erzählen seine Werke mit Freuden.²³ Die mit Schiffen auf dem Meer fuhren und trieben ihren Handel in großen Wassern;²⁴ die des HERRN Werke erfahren haben und seine Wunder im Meer,²⁵ wenn er sprach und einen Sturmwind erregte, der die Wellen erhob,²⁶ und sie gen Himmel fuhren und in den Abgrund fuhren, daß ihre Seele vor Angst verzagte,²⁷ daß sie taumelten und wankten wie ein Trunkener und wußten keinen Rat mehr;²⁸ die zum HERRN schrieen in ihrer Not, und er führte sie aus ihren Ängsten²⁹ und stillte das Ungewitter, daß die Wellen sich legten³⁰ und sie froh wurden, daß es still geworden war und er sie zu Lande brachte nach ihrem Wunsch:³¹ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,³² und ihn bei der Gemeinde preisen und bei den Alten rühmen.³³ Er machte Bäche trocken und ließ Wasserquellen versiegen,³⁴ daß ein fruchtbar Land zur Salzwüste wurde um der Bosheit willen derer, die darin wohnten.³⁵ Er machte das Trockene wiederum wasserreich und im dürren Lande Wasserquellen³⁶ und hat die Hungrigen dahingesetzt, daß sie eine Stadt zurichten, da sie wohnen konnten,³⁷ und Äcker besäen und

كُرُومًا فَتَصْنَعُ تَمَرَ عَلَيْهِ. ³⁸ وَيُبَارِكُهُمْ فَيَكْثُرُونَ جِدًّا وَلَا يُقَلِّلُ بَهَائِمَهُمْ. ³⁹ ثُمَّ يَقْلُونَ وَيَنْحُونُ مِنْ صَعَطِ الشَّرِّ وَالْحُزْنِ. ⁴⁰ يَسْكُبُ هَوَانًا عَلَى رُؤُسَاءِ وَيُضِلُّهُمْ فِي تَبِيعِ بِلَا طَرِيقٍ، ⁴¹ وَيُعَلِّي الْمُسْكِينَ مِنَ الدَّلِّ وَيَجْعَلُ الْقَبَائِلَ مِثْلَ قُطْعَانِ الْعَنَمِ. ⁴² يَرَى ذَلِكَ الْمُسْتَقِيمُونَ فَيَفْرَحُونَ، وَكُلُّ إِنْهُمْ يَسُدُّ فَاةً. ⁴³ مَنْ كَانَ حَكِيمًا يَحْفَظْ هَذَا وَيَتَعَقَّلْ مَرَايِمَ الرَّبِّ.

Weinberge pflanzen möchten und die jährlichen Früchte gewöhnen.³⁸ Und er segnete sie, daß sie sich sehr mehrten, und gab ihnen viel Vieh.³⁹ Sie waren niedergedrückt und geschwächt von dem Bösen, das sie gezwungen und gedrunken hatte.⁴⁰ Er schüttete Verachtung auf die Fürsten und ließ sie irren in der Wüste, da kein Weg ist,⁴¹ und schützte den Armen vor Elend und mehrte sein Geschlecht wie eine Herde.⁴² Solches werden die Frommen sehen und sich freuen; und aller Bosheit wird das Maul gestopft werden.⁴³ Wer ist weise und behält dies? So werden sie merken, wie viel Wohltaten der HERR erzeugt.